

for verdens oprindelige folk, det permanente forum, der som et vigtigt område bl.a. beskæftiger sig med anerkendelse af oprindelige folk og spørgsmål, som relaterer sig til retten til eget land og andre basale rettigheder for oprindelige folk.

Vi nærer store forhåbninger til det permanente forum og den danske indsats for oprindelige folks rettigheder, og vi håber også på dansk velvillighed, når det gælder støtte til sekretariatet og anden teknisk bistand til det nye forum.

Statsministeren, EU's formand, er naturligvis stærkt optaget af de store og vigtige opgaver, formandskabet fører med sig. De mest ihærdige EU-tilhængere siger, at de er skuffede over, at statsministeren i sin åbningstale ikke bebudede en snarlig folkeafstemning om afskaffelse af de danske forbehold bl.a. på det sikkerheds- og udenrigspolitiske område.

Kl. 19.30

Jeg er til gengæld glad for, at forbeholdene holder endnu – for en tid i hvert fald – for der er vel ikke længere tvivl om, at forbeholdene i dag hænger i en meget tynd tråd. De traditionelle skeptikere har snart opgivet modstanden, og den fælles EU-politik på disse områder er allerede i sigte.

Hvad angår rigsfællesskabet, er det realiteten, at Danmark med denne udvikling opgiver mere og mere af sin bestemmelsesret. Det fører alvorlige komplikationer med sig for Grønland. Alleerede i dag må vi, uanset at vi står uden for EU, hele tiden ajourføre f.eks. erhvervslovgivningen med EU-lovgivningen, og vi må indføre EU-standarder på forskellige områder på grund af rigsfællesskabet med Danmark.

Vi forudser, at både den kommende udvidelse og den kommende fælles EU-politik på andre områder vil få endnu større konsekvenser for os. Vil udvidelsen af EU betyde nye bindinger, hvis vi ikke har nået en afklaring af de udenrigs- og sikkerhedspolitiske områder, før forbeholdene falder? Er vi så automatisk omfattet af den fælles EU-politik, uanset at vi ikke er medlemmer af Unionen?

Jeg skal kraftigt opfordre statsministeren til at søge for en afklaring af de indre danske forhold, før forbeholdene opgives.

Under det nyligt afholdte EU-møde i Ilulissat i Grønland for europaministrene blev det arktiske områdes betydning for resten af verdens klima understreget. Ikke alene er indlandsisen verdens bedste klimatologiske bibliotek, men også viden om den fremtidige klimaudvikling er helt

afhængig af den forskning, der drives i det arktiske område.

Jeg bemærkede, at statsministeren med stolthed henviste til, at regeringen ville afsætte 3 mia. kr. til forskning. Det lyder, som man siger, næsten for godt til at være sandt. Men hvis det nu er sandt alligevel, hvordan kan det så være, at Grønland har fået besked fra såvel Dansk Meteorologisk Institut som Kort- og Matrikelstyrelsen om, at man fremover vil spare på en række væsentlige tiltag i Grønland, herunder observationer og kortlægning af isens bevægelser, og at dette sker med henvisning til regeringens sparekrav?

Hvis det er sandt, hvordan kan det så være, at den generelle danske forskning i Grønland stadig er faldende, og at stadig færre danske forskningsmidler går til forskningen i Grønland? Hvis det er sandt, hvordan kan det så være, at Forsvarsministeriet nu bebuder, at man næste år vil lukke lufthavnen i Mesters Vig, en lufthavn, som er hele den internationale forskningsverdens indgangsport til Nordøstgrønland?

Der er noget her, der ikke hænger sammen. Jeg vil gerne opfordre statsministeren til at bruge en lille bitte del af de 3 mia. kr. til at sikre, at der ikke sker forringelser i Grønland, både hvad angår det virke, som hidtil er udført i Dansk Meteorologisk Instituts og Kort- og Matrikelstyrelsens regi, samt indgå i forhandlinger med hjemmestyret om en eventuel overtagelse af områderne.

Jeg vil gerne opfordre statsministeren til fremover at sikre, at også det danske forsvar forstår, at det skal koordinere sine aktiviteter og udgifter med de øvrige interesser i samfundet, også i Nordøstgrønland. Det vil være en katastrofe for såvel dansk som international forskning, hvis Mesters Vig lukker uden alternative løsninger. Det handler om forskning, international viden og dansk prestige i EU. Det kan næppe overlades til forsvarret alene at bestemme, om det skal undermineres.

Med det positive økonomiske signal, statsministeren har udsendt, håber jeg, at de tre regeringer i Danmark, Færøerne og Grønland sætter sig sammen og koordinerer en fælles indsats for en forbrødring af forskningen i hele riget.

Til sidst skal jeg takke statsministeren for invitationen til alle Folketingets partier til samarbejde. Jeg håber meget, at det denne gang vil lykkes os at komme i dialog med regeringen, både hvad angår de påtænkte politiske initiativ-